

РЕШЕНИЕ

№ 6950

гр. София, 30.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 02.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **8368** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 от Закон за митниците /ЗМ/:

Образувано по жалба на "OGL-F. T. LEBENSMITTEL VERTRIEB" G.– Германия /"О.–Ф. Т. Л."/, с адрес на управление–Eichenstrasse 11a-d, 85445. Oderding с V.№ DE129428682, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, срещу Решение № Р. 3000-1745/28.07.2021 г., издадено от Директор на Териториална дирекция Митница „П.“, Агенция "Митници" /с предишно наименование Териториална дирекция „Тракийска“, с което е отказано освобождаване на внесеното обезпечение в размер на 1 129.36 лв., като същото се задържа за заплащане на вносното мито, преизчислено на база стандартна вносна стойност на процесните стоки.

С жалбата се релевират основания за незаконосъобразност на оспорвания административен акт по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК, а именно противоречие с материалния закон, съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му и несъответствие с целта на закона. Посочва се, че от страна на дружеството са представени всички необходими доказателства за определяне на митническата стойност на процесните стоки – документи, доказващи реално дължимата и платена цена за доставката на стоките, което е и договорната стойност на същите, съобразно чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. Според

жалбоподателя, разпоредбата на чл. 75 от Делегиран регламент /ЕС/ № 2017/891 не въвежда изискване за доказване на печалба при реализация на стоката. Счита, че митническата администрация не е отчела спецификата на търговските отношения между "О.-Ф. Т. Л." Г. и крайният клиент на стоките – международна търговска верига "LIDL", като в случая не се касае за изолирана доставка, а се касае за едни дълготрайни търговски отношения, свързани с периодични, целогодишно продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. За стоките от едни и същ вид, каквито са процесните стоки за едномесечен период дружеството реализира положителен финансов резултат /печалба/, независимо, че в рамките на този период е имало единични доставки, които са били продадени на цени по – ниски от митническата им стойност. От Съда се иска да отмени процесното решение като материално незаконосъобразно

Искането до Съда е за отмяна на процесното решение. Претендират се сторените по делото разноски по делото. В съдебно заседание, жалбоподателят редовно уведомен се представлява от адвокат Г., който поддържа депозираната жалба и моли оспореният административен акт да бъде отменен, претендира сторените по делото разноски по представен списък по чл. 80 от ГПК вр. чл. 144 от АПК. Излага довод, че от страна на директора на ТД „Тракийска“, сега ТД Митница П., към Агенция „Митници“ са нарушени разпоредбите на чл. 73 от Регламент № 891/2017 г., защото не са изследвали цялата партида пресни зеленчуци. Посочва, че в процесния случай не се касае за изолирана доставка, а за дълготрайни търговски отношения, свързани с периодични целогодишни продължаващи доставки на пресни плодове и зеленчуци, което предполага по-гъвкав подход при определяне на крайния финансов резултат и изчисляване на търговската печалба. Представени са писмени бележки.

Ответникът – Директора на ТД „Тракийска“, сега ТД Митница П., АМ, уведомен по реда на чл. 138, ал. 2 от АПК не се явява, представлява се от юрисконсулт Д., която моли Съда да отхвърли депозираната жалба като неоснователна и недоказана, като потвърди оспореното решение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд-София град обсъди оплакванията в жалбата, писмените доказателства по преписката, доводите и становищата на страните, от фактическа страна, приема за установено:

На 14.05.2020 г. в МБ С. с регистрирана Митническа декларация (МД) с MRN № 20BG003010015997R4, с вносител "О.-Ф. Т. Л." Г., с която са поставени под режим допускане за свободно обращение с цел крайно потребление различни стоки – пресни зеленчуци, с произход Република Турция, от които и Стока № 3 – пресни тиквички с нето тегло 5400 кг.. Като доказателство за турския произход на стоката, декларирана с МД с MRN № 20BG003010015997R4 от 14.05.2020 г., е представен и приет сертификат за движение Е..1.

Към момента на подаване на МД с MRN № 20BG003010015997R4 от 14.05.2020 г. са декларирани следните данни:

1. За Стока № 3/5 – пресни тиквички, с код по КН [ЕГН], с нетно тегло 5 400

кг., е декларирана митническа стойност в размер на 8 618.90 лв., преизчислена в € /100 кг. на 81.61 €/100 кг. Определената от ЕК за дата 14.05.2020 г. стандартна вносна стойност /С./ за пресни тиквички с произход ERGA O., в това число и произход Република Турция е 46,40 €/100 кг. Видно от сравнението на двете числа за конкретната стока, декларираната митническа стойност (81.61 €/100 кг.) е по-голяма с повече от 8 % от определената за деня С. (46,40 €/100 кг.). На основание чл. 75, § 2 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, във връзка с чл. 148 от Регламент за изпълнение (ЕС) 2015/2447, е учредено обезпечение в размер на 1 129.36 лв. Обезпечението е в размер на митото, което вносителя би платил при определената за деня С. (46,40 €/100 кг.). Размерът на обезпечението е изчислен като за база е използвана С. за пресни тиквички с произход ERGA O., в това число и произход Република Турция, определена за 14.05.2020 г. в размер на 46,40 €/100 кг. и мито за съответната стойност в размер на 12.8 % + 15,2 €/100 кг., съгласно заложен в ITMS – К. модул Т. курс 1 Е. = 1.955800000 BGN по следната формула: $\{12.8\% \times (54 \times 46.40)\} \times 1.9558 + (15.2 \times 1.9558) \times 54 \text{ кг.} = 627.26 \text{ лв.} + 1\ 605.32 \text{ лв.} = 2\ 232.58 \text{ лв.}$ /дължимо мито/ - 1103.22 лв. (внесено мито) = 1 129.36 лв.

Обезпечението за процесната стока е внесено в пълен размер от пълномощника на дружеството, видно от представени фотокопия на преводни нареждания на л. 49 - за стока № 3 /пресни тиквички/ в размер на 1 129.36 лв.

На 25.04.2021 г. с писмо с рег. № 32-1375777 дружеството "О.-Ф. Т. Л." Г., Германия е уведомено от митническите органи, че на основание чл. 75, § 5, алинея 1 от Делегиран Регламент (ЕС) 2017/891 на Комисията, в едномесечен срок от продажбата на стоките, но не по-късно от 4 месеца от регистриране на митническата декларация от 14.05.2020 г. е необходимо да представи доказателства, че стока № 3 (пресни тиквички) са реализирани на пазара на ЕС при условия, потвърждаващи коректността на декларираната вносна митническа стойност.

На 12.06.2020 г. пълномощникът на дружеството жалбоподател "Ренус България" ООД е представил доказателства за установяване на цената, на която са реализирани процесните стоки. За стока № 3 – пресни тиквички, цялото количество от 5 400 кг. е продадено на цена от 95.00 €/100 кг. На 12.06.2020 г. с Молба вх. № 32-166055, пълномощникът на дружеството жалбоподател "Ренус България" ООД е представил доказателства за пласиране на стоките от тази партида – пресни зеленчуци, в това число и за стока № 3 – пресни тиквички по МД с MRN № 20BG003010015997R4/14.05.2020 г. /л.48-70/.

От страна на митническите органи е извършена съпоставка на следните данни: описание на стоката, цена, продадени количества, съгласно представените фактури за пресни тиквички с количествата декларирани в МД с MRN № 20BG003010015997R4 от 14.05.2020 г. и спазване на сроковете по чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията. Представено е Уведомление за приемане на постъпили от Оу Д. Ел Ф. Т. Лебенсмителфертрийб Г. данни от Справка – декларация за ДДС; Дневник за покупки и Дневник за продажби за данъчен период м. Януари, м. Февруари, м. Март, м. Април и м. Май 2020 г. с вх. № ДДС.2210-4392694/14.05.2021 г. Установено е, че сумите по колони от регистрите, указани в уведомлението съответстват на тези от предоставените регистри в МБ С..

След проверка на представените документи от страна на митническите органи е установено следното:

За Стока № 3 – пресни тиквички, представената фактура за последваща

продажба сочи, че тиквичките са продадени на цена от 95.00 €/100 кг., която е по-ниска от цената на придобиване на тази стока /с декларирани разходи в МД с MRN № 20BG003010015997R4 от 14.05.2020 г./, изчислени на 101.72 €/100 кг. В тази връзка е направен извод и преценка, че не е представено удовлетворяващо доказателство за условията на освобождаване, поради което вносите за стоката депозит в размер на 1129.36 лв. следва да бъде задържан за заплащане на вносно мито на основание чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията.

С оглед на изложеното и в съответствие с чл. 22, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. с писмо рег. № 295655 от 09.10.2020 г. немското дружеството е уведомено, че предстои издаване на решение на Директор на ТД "Митница П.", АМ, с което за стока № 3 – пресни тиквички по МД с MRN № 20BG003010015997R4 от 14.05.2020 г. ще се постанови неблагоприятен резултат - възникване на митническо задължение, поради неизпълнение на условието по чл. 75, § 5, алинея 3 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891, и предоставеното обезпечение в размер на 1 129.36 лв. ще бъде усвоено. На дружеството е дадена възможност за изразяване на становище в срок от 30 дни, като писмото е връчено на 13.10.2020 г.

В определения срок от страна на дружеството- жалбоподател е депозирана Молба с вх. № 32-332111/12.11.2020 г., с която възразява срещу предстоящото издаване на решение за усвояване на депозита за стока № 3 – пресни тиквички, с нето тегло 5 400 кг. по МД с MRN № 20BG003010015997R4 от 14.05.2020 г. Във възражението се посочват няколко основания, поради които дружеството-жалбоподател счита, че решението на Директор на ТД "Митница П.", АМ ще бъде неправилно и моли предоставеният депозит за Стока № 3- пресни тиквички, да бъде възстановен изцяло. Мотивите на посоченото Възражение не са приети от митническите органи, като са взети предвид и основните принципи, заложи при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти с оглед на което е представено становище със следните доводи:

В Регламент (ЕС) № 13/08/2013 г. е са заложи основните принципи при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в това число и правилата за търговия с трети страни и формирането на вносните мита, дефинирани в Регламент /ЕС/ № 1308/2013 г., а именно: прилагането на системата на входните цени спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците /в това число и към тиквичките/. Посочено е, че съгласно тази система, вносите им не се облага с единна ставка на митото, а с различни ставки в зависимост от декларираната вносна митническа стойност. Акцентирано е, че към датата на приемане на МД с MRN № 20BG003010015997R4 – 14.05.2020 г. при внос на Стока № 3: пресни тиквички с произход от Република Турция, ставката на митата е следната:

- при декларираната митническа стойност от 81.61 €/100 кг. за стоката пресни тиквички – митото е 12.8 % + 0.00 €/100 кг.;

- при определената от ЕК, С. от 46.40 €/100 кг. за пресни тиквички, с произход ERGA O., в това число и с произход Република Турция митото е 12,80 % + 15.20 €/100 кг.

Митническите органи са се позовали на чл. 181, § 2 от Регламент /ЕС/ № 1308/2013 г. на Комисията, с която норма са въведени правила, с които да се гарантира ефикасността на системата на входните цени чрез проверка достоверността на декларираната стойност. Посочено е, че с действията си дружеството-вносител декларира, че въпреки, че на пазара в третата страна /в случая Република Турция/,

Стока № 3 – пресни тиквички е имала С. в размер на 46.40 €/100 кг., той е закупил стоката на по-висока цена /81.61 €/100 кг./. Акцентирано е, че в този случай вносителят следва да докаже, че високата декларирана от него цена не е завишена с цел избягване заплащането на митата. Установено е от представените документи, че Стока № 3 – пресни тиквички, не е декларирана като биопродукт, от представения сертификат за съответствие с пазарните стандарти на ЕС за тиквичките е констатирано, че е посочено качество- "второ", а не "екстра". В тази връзка е направен извод, че в случая липсват обективни доказателства, които да обосноват високата цена, заявена от дружеството – вносител. Като допълнителен аргумент е посочено, че липсват убедителни доказателства, че дружеството-вносител е продало стоката на цена, равна или по-висока от цената на придобиване, респективно, че този факт не е доказан за цялото количество от 5 400 кг. нето тегло за Стока № 3 – пресни тиквички.

След анализ на представените документи към МД, е установено, че себестойността на Стока № 3 преди нейната продажба на територията на Република Румъния на търговска верига "Л." може да бъде изчислена като бъдат взети предвид следните цифри, декларирани в МД с MRN № 20BG003010015997R4 от 14.05.2020 г.:

а/ Цената на Стока № 3, пресни тиквички– 3 888 € /цена по фактура/ за 5 400 кг. /3 888 x 1.95583/ = 7 604.27 лв.;

б/ Митническата стойност на стоката пресни тиквички – 4 406.77359 € за 5 400 кг. /4 406.77359 € x 1.95583 = 8 618.90 лв./.

Тип на сделката: покупко-продажба, включваща реално прехвърляне на собствеността срещу заплащане. Условие на доставка – EXW (Ex W.) – с отправна точка А., Република Турция, при което купувачът заплаща транспортните разходи, застрахователната премия, както и всички мита и такси, дължими при вноса на стоката. В ЕД 4/9 "Добавяния и приспадания" по МД с MRN № 20BG003010015997R4/14.05.2020 г.: АК – разходи за транспорт, товаро-разтоварни и обработващи операции и разходи за застраховка до мястото на въвеждане на стоките в ЕС = 1 014.63 лв.; ВА – Разходи за транспорт след пристигането на мястото за въвеждане = 925.11 лв.; ВС – Вносни мита или други задължения, платими в Съюза във връзка с вноса или продажбата на стоките = 95.82 лв. Дължимо вносно мито за стоката пресни тиквички при декларирани в ЕД 4/17 "Преференция" – 100 /Ставки на митата по отношение на трети страни Erga omnes/ и митническа стойност от 81.61 €/100 кг. = 12.8 % + 0.00 €/100 кг. = 1 103.22 лв.

С оглед на тези изходни данни, себестойността на стоката е изчислена от митническите органи по следната формула: 7 604.27 лв. /цена/ + 1 014.63 лв. /транспорт до ЕС/ + мито 925.11 лв. + 102.27 лв. /транспорт в ЕС/ + 95.82 лв. /разходи за представителство пред органите пред БАБХ на МП "Капитан А.", както и разходи за представителство/ = 10 743.05 лв. или преизчислено е €/100 кг. = 101.72 €/100 кг. При извършено сравнение на числата за Стока № 3 /пресни тиквички/ - вносна митническа стойност /81.61 €/100 кг./, себестойност на стоката преди продажбата в Република Румъния /101.72 €/100 кг./ и цената, на която стоката е продадена в Република Румъния, търговска верига Л. /95.00 €/100 кг./ е установена разлика, дисбаланс.

Констатирано е, че от страна на дружеството – вносител е декларирано, че въпреки, че на пазара в третата страна /в процесния случай Република Турция/, Стока № 3 – пресни тиквички са имали С. в размер на 46.40 €/100 кг., същите са закупени на по-висока цена /81.61 €/100 кг./. От страна на митническите органи е посочено, че от

страна на вносителя следва да се докаже, че високата декларирана цена от него не е завишена с цел избягване заплащането на митата. Акцентирано е, че от представените към МД документи се установява, че Стока № 3 не е декларирана като биопродукт, както и че от представения сертификат за съответствие с пазарните стандарти на ЕС, е посочено за домати – качество: "второ", а не "екстра", т.е в процесния случай не са представени обективни доказателства, обосноваващи високата цена, заявена от дружеството-вносител. Прието е, че в процесния случай, че този факт не е доказан за цялото количество от 5 400 кг. нето тегло за Стока № 3 – пресни тиквички. Отчетени са следните факти и обстоятелства, описани в МД с MRN № 20BG003010015997R4/14.05.2020 г.: Себестойността на Стока № 3 преди продажбата и на територията на Република България на търговска верига Л. е посочено, че може да бъде изчислена като се вземат предвид следните цифри, декларирани в митническата декларация от 14.05.2020 г.: Цената на стока № 3 пресни тиквички – 3 888 €/100 кг. /цена по фактура/ за 5 400 кг. /3 888.12 x 1.95583/ = 7 604.27 лв. Митническата стойност на стоката пресни тиквички – 4 406.77359 € за 5 400 кг. /4 406.77359 x 1.95583 = 8 618.90 лв./.

В тази връзка на основание чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. вр. чл. 19, ал. 7 от ЗМ е издадено Решение № Р. 3000-1745/28.07.2021 г. на Директор на Териториална дирекция Митница "П.", Агенция "Митници".

С взетото решението за Стока № 3 е отказано освобождаването на внесеното обезпечение в размер на 1 129.36 лв. за Стока № 3, като същото е задържано като плащания за вносно мито на основание чл. 75, § 5 от Делегиран регламент (ЕС) 2017/891. Изложени са мотиви, че в Регламент (ЕС) № 1308/2013 г. са дефинирани основните принципи, заложи при формиране на политиката на ЕС по отношение на селскостопанските продукти, в това число и правилата при търговия с трети страни и формирането на вноските мита, като спрямо някои продукти от сектора на плодовете и зеленчуците се прилага системата на входните цени, в това число и към тиквичките. Съгласно тази система вносът им не се облага с единна ставка на митото, а с различни ставки в зависимост от декларираната вносна митническа стойност. Посочено е, че практическото прилагане на чл. 181 от Регламент (ЕС) № 1308/2013 г., с който се въвеждат правилата за определяне на входните цени на стоките, показва, че зависимостта между митото и входната цена е обратно пропорционална, тоест колкото по-висока е декларираната входна цена, толкова е по-ниско митото и обратното. В тази връзка е посочено, че, ако вносителите декларираат завишени цени, те трябва да докажат причините за това с цел да се изключи, че тези цени са завишени, за да бъде избегнато заплащане на митата. В тази връзка са изложени аргументи, че пазарната логика изисква търговецът да продава дадената стока на цена, не по-ниска от цената, на която е придобил стоката, включително, че е продал същата на цена равна или по-висока от цената на придобиване.

С издаденото решение, е определено задържане на внесения от дружеството-жалбоподател представено обезпечение за Стока № 3 в размер на 1 129.36 лв.

По делото е допусната Съдебно-оценителна експертиза /СОЕ/, по която е депозирано заключение от вещото лице А. А. К. по следните поставени въпроси:

1. Каква е покупната цена, която е реално заплатена от "О.-Ф. Т. Л." Г.-Германия към турския доставчик и за придобиване на процесните стоки от Турция?
2. Посочена ли е покупната цена и основните условия по доставката в

издадената фактура от турския доставчик?

3. Отражена ли е реално заплатената покупна цена в счетоводната отчетност и в справките-декларации към НАП и правилно ли са извършени записите?

Експертното заключение не е оспорено от страните. След анализ на наличните по делото писмени доказателства и допълнително представени доказателства на електронен носител експертът е направил следното заключение:

По първия въпрос вещото лице е установило, че от страна на дружеството-жалбоподател към турския доставчик за придобиване на стоките е заплатена покупната цена по фактура DES202000000471 от 12.05.2020 г., която възлиза на обща стойност от 13 809.67 евро /л. 34/, от които само за процесната Стока № 3- пресни тиквички е заплатена цена от 3 888 евро, което представлява цена за килограм 0.72 евро. Отбелязано е също, че по митническата декларация за внос на същите стоки е заплатено мито и ДДС към Митница С. в размер на 4 698.35 евро, включващи 3 556.85 евро за ДДС, 564.07 евро за мито и 577.43 за депозит. Вещото лице установява, че надценката при продажбата на процесната Стока № 3 е 7,22 %.

По втория въпрос, вещото лице установява, че покупната цена е отразена във фактура DES202000000471 от 12.05.2020 г., като в нея също така са посочени и условията на доставка FCA- А.. Експертът също така отбелязва, че цената на стоката е калкулирана до уговореното място от FCA (F. C.)- Ф. ПРЕВОЗВАЧА. Използваният термин „Ф. превозвача“ съдържа в себе си значението, че продавачът доставя стоките на превозвача, определен от купивача при уговореното място и преминали митническо изчистване за износ. Думата „превозвач“ следва да се тълкува като всяко лице, което на основание на договор за превоз, се задължава да осъществява или организира превоза на стоката по железопътен, автомобилен, въздушен, морски или вътрешно-воден транспорт или комбинация от тези видове транспорт.

Във връзка с третия зададен въпрос, вещото лице стига до извода, че реално заплатената покупна цена е отразена в счетоводната отчетност на дружеството-жалбоподател, като същата е отразена в справките към НАП /стр. 105-107/, така и в счетоводните записи. От страна на вещото лице е извършена проверка на счетоводните записи, като е констатирано, че същите са коректно/правилно извършени.

Съдът кредитира заключението на експертната като обосновано предвид това, че вещото лице е формирало изводите си въз основа на представените по делото доказателства, компетентно изготвено и обективно с оглед липсата на данни за заинтересованост на вещото лице от изхода на спора. Вещото лице е дало пълен отговор на поставените въпроси, ведно с аргументация на изводите, до които е стигнало. Експертното заключение, Съдът ще коментира при излагане на правните си изводи.

По делото е приобщена административната преписка по издаване на Решение № Р. 3000-1745/28.07.2021 г./32- на Директор на ТД "Митница П.", АМ /предишно наименование ТД „Тракийска“/. Към нея е представена MRN № 20BG003010015997R4/14.05.2020 г., превозни документи – международни товарителници, сертификати за стоките, други документи, придружаващи стоките, фактури /e-FAKTURA/ и други документи. От дружеството-жалбоподател в хода на съдебното производство са представени счетоводни документи и документите от административната преписка в легализиран превод на български език /л.24-49, л.104-125/.

При така установената фактическа обстановка, Съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата, предмет на настоящето производство, е подадена в предвидения в

чл. 149, ал. 1 вр. чл. 220 от ЗМ преклузивен 14-дневен срок, от надлежна страна, имаща право и интерес от оспорването – Решение № Р. 3000-1745/28.07.2021 г., издадено от Директор на Териториална дирекция Тракийска /понастоящем Митница "П./, Агенция "Митници" е връчено на жалбоподателя на 30.07.2021 г., видно от положения подпис и дата, жалбата до Съда е депозирана чрез административния орган на 13.08.2021 г., видно от пощенското клеймо /л.11, л.16 гръб/.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен митнически орган. Директорът има качеството на митнически орган по смисъла на § 1, т. 9 от ДР на ЗМ и чл. 5, т. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. На основание чл. 19, ал. 1 от ЗМ решенията по прилагане на митническото законодателство се издават от Директор на Агенция "Митници" или от директорите на териториални дирекции. Видно от Заповед № 1281 от 27.07.2021 г. на Директор на Агенция "Митници" Е. Г. Х., заема длъжността "Директор" на ТД в Агенция „Митници“ – „П.“, служебно известна на съдебния състав, и приложена по административно дело № 4132/2022 г. и административно дело № 7921/2020 г. по описа на АССГ, 60-ти състав, III-то отделение. Следователно оспорваният индивидуален административен акт, с който се определят митнически задължения, е издаден от компетентен орган.

Актът е мотивиран от фактическа и правна страна, като е изложена подробна обосновка за извода за определяне на митнически задължения и задържане на представените депозити за удовлетворяването им. Не се установяват допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила в процеса по издаване на акта.

Разгледана по същество жалбата е **основателна**, по следните съображения:

Съгласно подадената от дружеството-жалбоподател, митническа декларация процесните стоки са с произход Република Турция и са допуснати до режим на свободно обращение с цел крайно потребление. С оглед вида на стоките – пресни зеленчуци, в случая е приложим Регламент (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, който урежда установява обща организация на пазарите на селскостопански продукти, сред които и по чл. 1, § 2, б. "и" – пресни плодове и зеленчуци.

За целите на прилагането на митата по Общата митническа тарифа за продуктите от сектора на плодовете и зеленчуците чл. 181 от Регламент № 1308/2013 г. предвижда механизъм, наречен „входна цена“, който се основава на прагове на минималните вносни цени, под които се прилагат специфични допълнителни мита, които са толкова по-високи, колкото по-ниска е стойността на вноса. С разпоредбата на чл. 181, § 2 от Регламент № 1308/2013 г. се предоставя на Комисията правомощието да приема делегирани актове, с цел да се гарантира, че достоверността на декларираната входна цена на съответна партида се проверява, като се използва фиксирана стойност при вноса, както и да се определят условията, при които се изисква предоставяне на гаранция.

В случая между страните не се спори по отношение на установените факти по делото. Спорният момент се отнася до тълкуването и приложението на чл. 75, § 5, ал. 3 и 4 от Делегиран регламент /ЕС/ 2017/891 от 13 март 2017 година за допълване на Регламент /ЕС/ № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците и на преработените плодове и зеленчуци, за допълване на Регламент /ЕС/ № 1306/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на санкциите, приложими в посочените сектори, и за изменение на Регламент за изпълнение /ЕС/ № 543/2011 на Комисията. Посочените текстове касаят предоставянето на обезпечение при внос на стоки. Съгласно § 2, ал. 1, която видно от фактите по делото и мотивите на акта е приложена от митническите органи при

приемане на митническата декларация, "когато митническата стойност на продуктите, изброени в част А от приложение VII, се определя според договорната стойност, посочена в чл. 70 от Регламент /ЕС/ № 952/2013, и тази митническа стойност е по-висока с повече от 8 % от фиксираната ставка, изчислена от Комисията като фиксирана стойност при внос в момента на съставяне на декларацията за допускане на продуктите за свободно обращение, вносителят трябва да предостави гаранцията, посочена в чл. 148 от Регламент за изпълнение /ЕС/ 2015/2447 на Комисията /15/. За тази цел размерът на вносното мито, което би се дължало за продуктите, изброени в част А от приложение VII, се равнява на дължимото мито, ако въпросният продукт е бил класифициран въз основа на съответната фиксирана стойност при внос". Визираното в разпоредбата обезпечение е предоставено от дружеството жалбоподател за процесната стока – пресни тиквички /Стока № 3/.

От друга страна, съгласно чл. 75, § 5, ал. 1 от Делегиран регламент 2017/891, вносителят разполага с един месец от продажбата на въпросните продукти, като се спазва максималният срок от четири месеца от датата на приемане на декларацията за допускане за свободно обращение, за да докаже, че партидата е освободена според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от Митническият кодекс на Съюза, или да определи митническата стойност, посочена в чл. 74, § 2, буква в) от този кодекс.

Съгласно чл. 75, § 5, ал.2 и 3 от Делегиран регламент 2017/891, неспазването на един от тези срокове води до загуба на гаранцията, предоставена за заплащане на вносните мита, като това важи и когато вносителят не представи удовлетворяващо митническите органи доказателство за условията на освобождаване на партидата.

В процесния случай не се спори, че от страна на вносителя "О.–Ф. Т. Л." е избрано да определи митническата стойност на внесените партии въз основа на декларираната договорна стойност, поради което съгласно чл. 75, § 5, ал. 1, 3 и 4 от Делегиран регламент 2017/891, той трябва да докаже, че тези партии са освободени според условия, потвърждаващи правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от Митническият кодекс на Съюза.

По спорния по делото въпрос относно доказателствата, които трябва да се представят от вносителя, е постановено Решение от 21.09.2023 г. по дело С-770/21 на Съда на Европейския съюз. Това решение е по преюдициално запитване, отнасящо се по тълкуването на чл. 75, § 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891 на Комисията от 13 март 2017 година за допълване на Регламент /ЕС/ № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на секторите на плодовете и зеленчуците, отправено в рамките на спор между същите страни и по повод декларираната договорна стойност при вноса на пресни тиквички с произход от Турция.

По силата на нормата на чл. 633 от Гражданско-процесуалния кодекс /ГПК/, вр. чл. 144 от АПК, решението на СЕС е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България.

По разясненията от т. 81 и т. 82 от решението на Съда по дело С-770/21, доказателството, което трябва да се представи от вносителя, се отнася до всички условия, свързани с протичането на продажбата на внасяната в Съюза партида, които могат да представляват съвкупност от съвпадащи индиции, позволяващи да се потвърди правилното определяне на цените, посочени в чл. 70 от Митническият кодекс на Съюза. Продажба на внесената партида на загуба може да представлява сериозна индикация, че декларираната договорна стойност е била изкуствено завишена от вносителя, за да избегне вносното мито, което следва да се плати, или да намали размера му, по-специално когато става въпрос за повтаряща се или извършвана през дълъг период продажба на загуба.

Макар продажбата на загуба да не е достатъчно обстоятелство, въз основа на което митническите органи автоматично да заключат, че декларираната договорна стойност не отговаря на действителността, то в този случай вносителят трябва да докаже не само, че тази продажба на загуба се обяснява с обстоятелства, които не засягат правилното определяне на цените, посочени в член 70 от М., но и че другите условия за освобождаване на тази партида потвърждават правилното определяне на посочените цени /т. 83/.

В съответствие с чл. 75, § 5, ал. 4 от Делегиран регламент 2017/891 вносителят трябва да предостави на митническите органи освен фактурата и всички документи, необходими за извършването на съответната митническа проверка по отношение на продажбата и освобождаването на всеки продукт от внесената партида, включително документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на посочената партида /т. 84/.

В случай, че документите, свързани с транспорта, застраховката, обработката и съхраняването на партидата от съответните стоки не са достатъчни, за да докажат достоверността на декларираната договорна стойност, вносителят следва да представи на митническите органи и други документи, свързани с продажбата и освобождаването на тази партида, като например писмен договор, сключен между него и износителя или какъвто и да е друг еквивалентен документ, с който може да се установят релевантните елементи на договорното правоотношение, сред които са условията, свързани с уговорката за цената, на която е закупена внесената партида /т.85/.

Съгласно т. 3 от диспозитива на решението по дело C-770/21, чл. 75, § 5 от Делегиран регламент № 2017/891 трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на митническата стойност митническите органи трябва да изключат декларираната договорна стойност на партида внесени стоки, когато тази стойност е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса, определена от Европейската комисия, като тази партида е продадена на загуба на митническата територия на Европейския съюз и въпреки факта, че е бил поканен да представи всеки документ, доказващ, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на тази стойност, вносителят не е представил достатъчни за тази цел документи, макар че посочените органи не оспорват автентичността на издадената от износителя фактура, нито действителното плащане от вносителя.

Следователно предпоставките, обуславящи изключване на декларираната митническа стойност, са три: същата да е значително по-висока в сравнение със стандартната стойност при вноса на стоката, определена от Европейската комисия; партидата да е продадена на загуба, което не е рентабилна търговска практика и икономическият оператор да не е представил необходимите документи, доказващи реалността на търговските операции и достоверността на декларираната стойност. Според разясненията, дадени в т. 90 от решението на СЕС, разлика в цените с повече от 50% като констатираната в случая по главното производство между декларираната договорна стойност и определената от Комисията стандартна стойност при внос е достатъчна, за да породи съмнения в достоверността на тази декларирана договорна стойност /така и Решение от 16 юни 2016 г., EURO 2004, Н., C-291/15, т. 38 и 39/. Това важи в още по-голяма степен, когато подобна разлика в цените се съчетава с продажба на загуба на съответната партида на клиент на вносителя, тъй като такава продажба на загуба сама по себе си не е рентабилна търговска практика.

От изслушаното и прието заключение на вещо лице К., неоспорено от двете страни в производството, което настоящият съдебен състав кредитира като

компетентно и обективно изготвено, се установи, че МД с MRN № 20BG003010015997R4/14.05.2020 г. за внос на стоки с произход Турция е с вносител "О.-Ф. Т. Л." Г. - Германия.

Фактура № DES20200000471/12.05.2020 г. /л.34/, издадена от DESPAK TARIM L. STI R NLERI PAKETLEME GIDA VE T. S. за доставка на пресни зеленчуци, включително пресни тиквички със следните стойности – Стока № 3: 3 888.00 евро. Установено е деклариране на всички стоки от фактурата, като процесна е само една от тях: Стока № 3 – пресни тиквички с единична цена 0.720 евро/кг. Общата стойност на фактурата за всички закупени стоки, включваща и процесните стоки е 13 809.67 евро и същата е разплатена изцяло от дружеството-жалбоподател на турското дружество.

Реално заплатената цена за стоките по фактура Фактура № DES20200000471/12.05.2020 г. /л.34/, предмет на процесната митническа декларация, съответстват на посочената във фактурата покупна стойност на стоките.

Констатирано е, че в издадената фактура от турския доставчик, изрично са посочени страните, внасяната стока, условията на доставка и подлежащата на плащане цена на стока № 3. Доставката е отразена в дневник покупки по ЗДДС, както и в Справка-декларация по ЗДДС за м. Май 2020 г. на дружеството. Осчетоводена е в счетоводните регистри, като е отразена и в дневник продажби за м. Май 2020 г. на дружеството.

Условията на доставка са съгласно EX W., които са международни условия, при тях продавачът предоставя стоката в неговите помещения. При тези условия купувачът заплаща всички разходи и носи всички рискове по доставката и транспортирането на стоката до крайната дестинация. Транспортните разходи не са включени в покупната цена.

От доказателствата по делото се установи че, за датата на вноса 14.05.2020 г., определена от ЕК стандартна вносна стойност за внос на пресни тиквички с произход Република Турция е в размер на 46.40 евро/100 кг. Реално платената стойност на доставчика за Стока № 3: пресни тиквички за 5 400 кг., съгласно СОЕ е 3 888.00 евро или левова равностойност 7 604.27 лв. Фактурната стойност преизчислена за 100 кг. за Стока № 3 е 0,95 евро/кг. Изведено е, че за Стока № 3 надценката при продажбата е 7.22 %. Превишението е по-малко от 8 % от определената за 14.05.2020 г. С., което не надвишава 50 %. Посочено е, че вносителят е представил обезпечение за процесните стоки в размери, отговарящи на митото, което същият би платил при определената за деня С. и вече платеното за същата стока мито. От страна на вещото лице е установено, че е приложен Дневник на покупките ДДС № BG3074924204 OGL F. T. за данъчен период м. 05.2020 г. На ред 102 в Дневника за покупки се вижда отразена митническа декларация с номер 20BG003010015997R4 и сумата по нея отговаря на реално издадената митническа декларация и това, което е отразено по счетоводните регистри.

На диска към делото е качена фактура за покупки от Турция № DES20200000471/12.05.2020 г., в която надлежно е описана покупната цена на тиквичките преди митническия контрол. Продажната цена на цялото количество е 3 888 евро, а единичната цена на килограм е 0.72 евро.

В счетоводните регистри на немската фирма-жалбоподател е осчетоводено правилно задължението към Агенция Митници по Митническа декларация 20BG003010015997R4. Това е видно от файла на диска, приложен към делото с име „customs_clearance_book_confirmation BG”, в който се вижда осчетоводяването на дължимите суми към митницата в размер на 4 698.35 евро. Тази сума е сборна за следните задължения: Мито по цялото фактура 564.07 евро, ДДС за цялата фактура 3 556.85 евро и Депозит 577.43 евро.

Освен, че задължението към Митница „С.“ е осчетоводено правилно, то същото е и заплатено. Приложени са и фактури за покупки, митническите декларации към тях и сумите с обща стойност 136 154.96 евро, които са наредени с банков превод към турската фирма-доставчик.

Следователно с оглед заключението и представените документи от дружеството-жалбоподател се потвърждава, че декларираната при вноса договорна стойност доказва наличието на условията на чл. 70, § 3 от М.. По делото се установява, че договорената цена на стоките не надвишава с повече от 50 % С..

Предвид установеното, че декларираната в МД митническа стойност на процесните стоки се отличава с не повече от 8 % от определената от Комисията стандартна стойност при внос, следва да се приеме, че това само по себе си, независимо от продажбата на процесната партида не е достатъчно, за да породи обосновани съмнения у митническия орган относно достоверността на декларираната от вносителя договорна стойност /виж т. 90 от решението на СЕС по делото OGL - F. T. и цитираната там практика/. В тази връзка в решение по дело С-770/22, както и в решение по дело С-291/15 на СЕС се сочи, че такова съмнение у митническите органи може да възникне когато посочената разлика на цените е повече от 50 %, т.е. само над посочения процент може да се приеме, че е налице значителна разлика в посочените стойности. В случай на разлика над 50% и продажба на партидата на загуба трябва да се изследват и документите, които са представени от вносителя и от които заедно с останалите два критерия да се установи, че декларираната стойност е недействителна. Именно тогава не следва да се уважава искането на вносителя за освобождаване на внесено от него обезпечение. Разлика повече от 50 % /между декларираната митническа стойност, която е договорена и реално платена и определената вносна стойност на ЕК/ не е налице в процесния казус, поради което само наличието на загуба при последващата след вноса продажба на същите домати в страна- членка на ЕС не е достатъчно, за да се формира съмнение у митническите органи за достоверността на декларираната договорна стойност и за отхвърляне на искането за освобождаване на обезпечението.

Предвид гореустановеното, следва извод, че не е налице първото кумулативно условие съгласно задължителното тълкуване, дадено с т. 3 от Решението на СЕС по дело С – 770/2021 г. по приложимост на чл. 75, § 5 от Делегиран Регламент /ЕС/ 2017/891. В този смисъл не следва да се обсъжда наличието на документи, представени от вносителя, доказващи, че въпросната партида е освободена при условия, потвърждаващи достоверността на декларираната договорна стойност. В този смисъл е и **Решение № 309/11.01.2024 г., постановено по административно дело № 10583/2021 г. по описа на ВАС, Първо отделение; Решение № 1438/07.02.2024 г., по административно дело № 9380/2021 г. по описа на ВАС, Първо отделение; Решение № 2685/06.03.2024 г., по административно дело № 8444/2021 г. по описа на ВАС, Първо отделение; Решение по административно дело № 2586/2023 г. по описа на ВАС, Първо отделение и Решение № 12254/11.12.2023 г., постановено по административно дело № 7098/2022 г. по описа на ВАС.**

Във връзка с изложеното, настоящият съдебен състав счита, че жалбата е основателна, а Решение № Р. 3000-1745/28.07.2021 г. е незаконосъобразно, поради неправилно приложение на материалния закон. Доказателствата обосновават извод, че приложимият метод за определяне митническата стойност на процесните стоки е този, по смисъла на чл. 70, § 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. – „договорната стойност, т.е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ, с местоназначение в митническата територия на

Съюза“. Митническото решение подлежи на отмяна. Административната преписка следва да бъде върната на директора на ТД "Митница – П." за ново произнасяне на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, съобразно дадените от Съда задължителни указания, свързани с тълкуването и прилагането на материалния закон.

С оглед изхода на спора на жалбоподателя се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им – фактура, договор за правна защита и съдействие и банково извлечение, разходи за депозит за вещо лице, поради което Съдът дължи присъждането им. Същите са общо в размер на 1 400.00 лв. /хиляда и четиристотин лева/, от които 50.00 лева внесена държавна такса, 350.00 лева платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия, и 1 000.00 лева възнаграждение на вещото лице, изготвило заключението по допуснатата СОЕ.

С оглед гореизложеното, Съдът намира оспореното решение за незаконосъобразно, поради което жалбата като основателна следва да бъде уважена.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, III-то отделение, 60-ти състав на основание чл. 220 от ЗМ, във вр. с чл. 173, ал. 2 от АПК и чл. 143, ал. 1 от АПК,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на "OGL-F. T. LEBENSMITTEL VERTRIEB" G.– Германия /"О.–Ф. Т. Л."/, с адрес на управление–Eichenstrasse 11a-d, 85445. Oderding с V.№ DE129428682, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, Решение № Р. 3000-1745/28.07.2021 г., издадено от Директор на Териториална дирекция Митница "П.", Агенция "Митници".

ВРЪЩА преписката на Директор на Териториална дирекция Митница „П.“, Агенция "Митници" за ново произнасяне, съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция "Митници" да заплати на "OGL-F. T. LEBENSMITTEL VERTRIEB" G.–Германия /"О.–Ф. Т. Л."/, с адрес на управление–Eichenstrasse 11a-d, 85445. Oderding с V.№ DE129428682, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г., направените по делото разноски в размер на 1 400.00 лв. /хиляда и четиристотин лева/.

ОСЪЖДА "OGL-F. T. LEBENSMITTEL VERTRIEB" G.– Германия /"О.–Ф. Т. Л."/, с адрес на управление–Eichenstrasse 11a-d, 85445. Oderding с V.№ DE129428682, с данъчен номер в България BG3074924203, представлявано от Н. Г., чрез адв. Г. Г., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, ап. 2, да заплати по сметка на АССГ сумата в размер на 700.00 лв., представляващи незаплатен допълнителен депозит за вещо лице.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ: